

ת"פ 57213/05/14 - מדינת ישראל נגד י' ס'

בית משפט השלום בירושלים

27 אוקטובר 2014

ת"פ 57213-05-14 מדינת ישראל נ' ס'

בפני בעניין:	כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ, ס. נשיא מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות מחוז ש"י
המאשימה	נגד י' ס'
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד ארז בר צבי

גזר דין חלקי

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ופגיעה בפרטיות. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הגיע למקום עבודתה של אשתו והחל לקרוא לעברה קריאות גנאי שונות שלא אפרט כאן. הוא החל להכות את המתלוננת בפניה ומשך בשערותיה עד שנפלה על הארץ. המתלוננת ניסתה לעזוב את המקום, אך הנאשם משך אותה בידיה מול עוברי אורח שעברו במקום. עקב כך נגרמו למתלוננת נפיחות בשפה, דימום וסימן כחול סביב השפה. בנוסף נאמר בכתב האישום כי במועד שאינו ידוע, במסגרת הליך גירושין בין בני הזוג, הנאשם הקליט את המתלוננת ללא ידיעתה והסכמתה באמצעות טלפון סלולרי שהשאיר בקרבתה.

הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן ללא הסכמה לעניין העונש. כל שהוסכם בין הצדדים היה הזמנת תסקיר של שירות המבחן. המאשימה הודיעה כי עמדתה בתיק היא עונש מאסר.

תסקיר שירות המבחן

התסקיר אודות הנאשם שהוגש לבית המשפט חיובי בעיקרו. בין היתר נכתב בו כי הנאשם שירת שנים רבות בקבע, לאחר שחרורו עבד כעצמאי ולאחר מכן כשכיר. הוא בעל יכולת תפקודית גבוהה וניהל לאורך השנים אורח חיים נורמטיבי ללא מעורבות בפלילים. האירועים נשוא כתב האישום נעשו על רקע פגיעותו של הנאשם כתוצאה מהפרידה בין בני הזוג לאחר 25 שנות נישואין. קצינת המבחן התרשמה כי להליכים המתנהלים נגדו ולמעצרו לראשונה בחייו השפעה על המשיב בחידוד גבולות האסור והמותר והבהרת חומרת מעשיו. המסוכנות להישנות האירועים הוגדרה כבינונית, תוך ציון שלנוכח הפרידה בין בני הזוג המסוכנות פחתה.

שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, אך המליץ שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ממש, ואם יהיה צורך בכך להסתפק במאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה נע בין מאסר קצר בפועל לבין שמונה עשר חודשי מאסר. הוא ביקש להתחשב בעובדה שהנאשם הגיע אל המתלוננת למקום עבודתה, בחבלות שנגרמו למתלוננת ולצורך להילחם בתופעת האלימות במשפחה והגברים המכים את נשותיהם. הוא ציין כי על פי התסקיר קיימת רמת סיכון בינונית להישנות העבירה, וכי הנאשם התנגד להליך טיפולי ולכן לא ניתנה המלצה לכך. התובע אף הפנה למספר פסקי דין בעבירות אלימות כלפי בנת זוג, אם כי נסיבותיהם היו חמורות יותר מנסיבות התיק שבפני.

ב"כ הנאשם טען כי שירות המבחן כלל לא הציע לנאשם להשתלב בהליך טיפולי. הוא ציין כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, העומד לדין לראשונה בחייו. לדבריו הגורם לאירוע היה קשיים במערכת היחסים של הנאשם עם אשתו, אך השניים נמצאים בהליכים מתקדמים לקראת גט, ועם סיום מערכת היחסים מסתיימת גם הבעיה.

הסניגור הציג תעודות על הצטיינות הנאשם בזמן שירותו הצבאי וטען כי הטלת מאסר גם בעבודות שירות עלולה לגרום לנאשם לאבד את מקום עבודתו, ובכך לפגוע גם בו וגם ביכולתו לשלם מזונות לאשתו. הוא ביקש להסתפק בעונש של מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת, ולחלוין לבחון אפשרות לביצוע של"צ.

הנאשם עצמו הביע חרטה ובושה מהמעד. הוא התייחס לכך שמערכת היחסים בינו ובין המתלוננת וילדיהם המשותפים תקינים כיום, והוסיף כי אינו אדם אלים ומעולם לא הרים יד על ילדיו.

מתחם העונש ההולם

בעבירת האלימות: הערך המוגן בעבירה זו הוא שלומה הפיזי ואף כבודה של המתלוננת.

המעשים שבוצעו כלפי המתלוננת אינם מצויים ברך הגבוה של עבירות האלימות, אם כי אין מדובר במעשה זניח של מה בכך. התקיפה אף השאירה סימנים על גופה של המתלוננת, גם אם הסימנים קלים יחסית.

על התקיפה הפיזית נוספה ההשפלה שבביצוע העבירה לעיני עוברים ושבים ברחוב.

לאחר ששמעתי את הצדדים ואף עיינתי בפסקי הדין שהוגשו, אני סבורה שמתחם הענישה נע בין מאסר קצר מאד לבין מאסר למספר חודשים, אשר יכול שירוצה בעבודות שירות במקרים המתאימים.

עבירת הפגיעה בפרטיות פוגעת בערך מוגן של זכות לפרטיות. כתב האישום אינו כולל פרטים בים בנוגע לעבירה זו. לא נטען שבהקלטה נקלט מידע כלשהו בכלל, ובפרט לא נטען שנקלט מידע שהזיק למתלוננת או שפגע באופן מיוחד בפרטיותה. מדובר בהקלטה באמצעות טלפון סלולרי, ולא באמצעות ציוד מיוחד המצריך היערכות מוקדמת, רכישה של ציוד ושירותים וכדומה. כך שהעבירה התבטאה בעצם הפגיעה בפרטיותה של המתלוננת, ולא בנזק קונקרטי כלשהו שנגרם לה. בנסיבות אלו אני סבורה שמתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי למאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות.

העונש הראוי במקרה זה

כפי שפורט לעיל, הנאשם הוא אדם נורמטיבי, ללא הרשעות קודמות או תיקים פתוחים נוספים. האירוע נשוא כתב האישום הוא תולדה של מתחים ביחסים בינו לבין אשתו, והליך הפרידה ביניהם. בתסקיר שירות המבחן פורט הרקע הספציפי ולא אחזור כאן על הדברים. אין מדובר בהתנהגות המאפיינת את התנהלותו של הנאשם בדרך כלל.

הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו. הנאשם אף הביא לחיסכון בזמן שיפוטי, כאשר ההסכמות הדיוניות ותיקון כתב האישום נעשו עוד במהלך הדיון בתיק המעצר, ונדרש מספר מינימלי של דיונים בתיק.

מאידך גיסא, מדובר בעבירת אלימות, אשר פגעה פיזית במתלוננת וגרמה גם להשפלתה. בנוסף נפגעה גם פרטיותה של הנאשמת. על מעשי אלימות יש להטיל ענישה משמעותית, גם כאשר מדובר באירוע חד פעמי.

אני סבורה כי העונש הראוי מצוי ברף הבינוני - נמוך של עבירות האלימות, וברף הנמוך של עבירות הפגיעה בפרטיות.

הנאשם טען כי אם יוטל עליו עונש מאסר, גם בעבודות שירות, הוא עלול להיפגע ולאבד את מקום עבודתו. אולם אני סבורה שחומרת העבירה אינה מאפשרת להימנע מהטלת עונש כזה. בשל הנסיבות המקלות והעובדה שמדובר באירוע יחיד אסתפק במאסר בעבודות שירות.

לאור האמור מופנה הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות.

ניתן ליצור קשר עם הנאשם בטלפון

ניתן היום, ג' חשוון תשע"ה, 27 אוקטובר 2014, בנוכחות הצדדים.